

Rapport

Datum: 10 maart 2006

Rapportnummer: 2006/086

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat een medewerker van de gemeente Haarlem hem in februari 2002 niet adequaat heeft geïnformeerd over een eventueel door de gemeente te houden funderingsonderzoek bij het door verzoeker te verbouwen pand.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Voorafgaand aan de verbouwing van zijn woning had verzoeker in februari 2002 een gesprek met een medewerker van de gemeente Haarlem om het bestemmingsplan in te zien. Door verzoeker zou hierbij ook de funderingsproblematiek aan de orde zijn gesteld, waarop door de medewerker zou zijn meegedeeld dat er volgens hem van een funderingsonderzoek geen sprake was. Verzoeker was dan ook zeer verbaasd dat hij begin maart 2002 een brief ontving, waarin een grootschalig funderingsonderzoek werd aangekondigd.
2. Verzoeker besloot zijn verbouwingwerkzaamheden op te schorten in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek. Omdat het verzoeker in de loop der jaren bleek dat er op het moment van zijn gesprek al plannen waren voor een funderingsonderzoek en makelaars waren ingelicht, terwijl de bewoners nog van niets wisten, wendde hij zich tot de Nationale ombudsman. Omdat het college van burgemeester en wethouders de klacht van verzoeker niet volgens de wettelijke voorschriften had behandeld, stuurde de Nationale ombudsman het verzoek door naar dat college met het verzoek dat alsnog te doen.
3. In zijn beslissing van 22 april 2005 schreef het college dat niet meer viel te achterhalen met wie verzoeker een gesprek had gevoerd, maar dat dit - gelet op de locatie - zeer waarschijnlijk een medewerker van de (toenmalige) afdeling Ruimtelijke Ordening en Stadsvernieuwing was geweest. Het college achtte het dan ook waarschijnlijk dat deze op dat moment niet op de hoogte was van het funderingsonderzoek, omdat dit werd georganiseerd vanuit de (toenmalige) afdeling Wonen en discretie rond het onderzoek zeer belangrijk was. Het college erkende dat verzoeker het zeer ongelukkig getroffen had met het moment waarop hij met zijn verbouwing was begonnen, maar dat er geen sprake was van laakbaar of onzorgvuldig handelen van de gemeente.
4. Met de beslissing van het college kon verzoeker zich niet verenigen, zodat hij zich opnieuw tot de Nationale ombudsman wendde.

In zijn verzoekschrift stelde verzoeker dat hij niet zelf de conclusie had getrokken dat het veilig was om te gaan verbouwen, maar dat de betrokken medewerker desgevraagd had geantwoord dat hem niets bekend was over een eventueel funderingsonderzoek. Ook achtte verzoeker het onjuist dat hij niet was verwezen naar de juiste afdeling en achtte hij

het vreemd dat de gemeente niet meer kon achterhalen met wie hij had gesproken, omdat deze afspraken in een agenda werden genoteerd.

5. In reactie op de klacht deelde het college van burgemeester en wethouders de Nationale ombudsman allereerst mee dat in Haarlem sinds midden jaren negentig bekend is dat houten funderingen aangetast kunnen worden door bacteriën. Gelet op de funderingsproblemen koos de gemeenteraad er begin 2002 voor om particuliere woningeigenaren met gemeentelijke subsidie en andere maatregelen in staat te stellen de fundering van hun woning op te knappen.

Het college had op 18 december 2001 voorlopig, gelet op de inspraakprocedure en vereiste goedkeuring door de raad, ingestemd met de voorgestelde aanpak van de funderingsproblematiek en besloot de eigenaren van de betrokken woningen daarover te informeren na de definitieve besluitvorming. In dezelfde vergadering besloot het college bij 436 woningen, waaronder die van verzoeker, een funderingsonderzoek te laten uitvoeren en de betrokken eigenaren daarover schriftelijk te informeren.

6. Op 13 maart 2002 werd de aanpak van de funderingsproblematiek door de gemeenteraad vastgesteld, nadat de Commissie Stedelijke Ontwikkeling op 7 maart 2002 positief had geadviseerd. Het college deelde de Nationale ombudsman mee dat alle woningeigenaren gelijktijdig per brief waren geïnformeerd na de commissiebehandeling en voorafgaand aan de raad. De op de brief vermelde datum van 6 maart 2002 was niet juist, aangezien deze was verzonden na de commissiebehandeling, aldus het college.

Ook gaf het college aan dat, alhoewel er tot de datum waarop de eigenaren werden geïnformeerd sprake was van strikte vertrouwelijkheid aangaande de woningen die onderzocht zouden worden, er direct na het collegebesluit van 18 december 2001 een schrijven naar de NVM beursvereniging van makelaars gezonden was met het verzoek de informatie betreffende het onderzoek vertrouwelijk onder de leden te verspreiden.

7. Tenslotte deelde het college de Nationale ombudsman mee dat niet meer viel te achterhalen met wie verzoeker een gesprek had gevoerd en dat niet kon worden vastgesteld of er een gesprek had plaatsgevonden en wat er was besproken.

In aanvulling op zijn beslissing van 22 april 2005 schreef het college dat verzoeker in zijn brief van 23 mei 2002, de eerste brief die het college van hem had ontvangen, weliswaar aangaf regelmatig contact te hebben gehad met de gemeente over de verbouwing van zijn woning, maar daarin niet kenbaar had gemaakt bij de gemeente navraag te hebben gedaan naar mogelijk funderingsonderzoek. Eerst in zijn brief van 20 februari 2005 stelde verzoeker dat er over een funderingsonderzoek was gesproken, terwijl hij in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman schreef dat hij op zijn vraag of er iets bekend was over een eventueel funderingsonderzoek als antwoord had gekregen dat er bij de gemeente - voor zover de betrokken medewerker wist - niets bekend was.

Ervan uitgaande dat een gesprek had plaatsgevonden waarbij daadwerkelijk was gevraagd naar een mogelijk onderzoek, stelde het college dat het door verzoeker zelf geformuleerde antwoord overigens juist was, aangezien de betrokken medewerker niet op de hoogte kon zijn van een funderingsonderzoek gelet op de vertrouwelijke behandeling van het op handen zijnde onderzoek.

8. In reactie op de aan hem toegestuurde bevindingen stelde verzoeker dat achteraf nog wel te traceren zou zijn geweest met wie hij een afspraak had gehad, indien de agenda's niet na een reorganisatie kwijt zouden zijn geraakt. Tevens merkte verzoeker op dat hij op 23 mei 2002 voor het eerst een klacht bij de gemeente had ingediend en, indien deze klacht direct juist was behandeld, wellicht wel te achterhalen zou zijn geweest met wie hij een gesprek had gehad.

Het college herhaalde in zijn reactie van 7 februari 2006 zijn standpunt dat verzoeker, voor zover het college kon achterhalen, niet met een vraag over het funderingsherstel bij de gemeente was langsgedaan, maar met een vraag over de gebruiksmogelijkheden van het door hem aangekochte pand. Gelet op de locatie had dit gesprek zeer waarschijnlijk plaatsgevonden met een medewerker van de (toenmalige) Afdeling Ruimtelijke Ordening en Stadsvernieuwing.

II. Beoordeling

9. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan een duidelijk en op het onderwerp toegesneden antwoord moeten geven, indien een burger het bestuursorgaan een vraag stelt over een bepaald onderwerp. Indien dat nog niet mogelijk is, zal een termijn moeten worden gesteld waarbinnen de informatie versterkt zal worden.

10. Verzoeker klaagt erover dat een medewerker van de gemeente Haarlem hem tijdens een gesprek, waarbij inzage is gegeven in het bestemmingsplan niet adequaat heeft geïnformeerd, aangezien deze desgevraagd zou hebben geantwoord dat hem niets bekend was over een eventueel funderingsonderzoek. Op grond van deze mededeling is verzoeker begonnen met de verbouwing van zijn woning.

11. Nu noch verzoeker, noch het college heeft kunnen achterhalen met wie een gesprek is gevoerd, kan voor hetgeen tijdens dit gesprek aan de orde is gekomen enkel uitgegaan kan worden van hetgeen verzoeker stelt. Omdat verzoeker het gesprek is aangegaan voor raadpleging van het bestemmingsplan en gelet op de locatie van dit gesprek, kan het college in zijn conclusie (beslissing van 22 april 2005) worden gevolgd dat zeer waarschijnlijk is gesproken met een medewerker van de (toenmalige) afdeling Ruimtelijke

Ontwikkeling en Stadsvernieuwing.

12. Uit de reactie van het college en de daarbij overgelegde stukken blijkt dat de (toenmalige) afdeling Wonen de eerstverantwoordelijke afdeling was voor de aanpak van de funderingsproblematiek en dat het college in zijn vergadering van 18 december 2001 had besloten om hierover, na afronding van de definitieve besluitvorming, met betrokken woningeigenaren te communiceren. Uiteindelijk zijn de betrokkenen bij brief geïnformeerd na behandeling van de voorgestelde aanpak in de vergadering van de Commissie Stedelijke Ontwikkeling van 7 maart 2002. Gelet op het vorenstaande kan het college tevens in zijn standpunt worden gevolgd dat de betrokken medewerker op het moment van het gesprek zeer waarschijnlijk niet op de hoogte was van een mogelijk funderingsonderzoek, terwijl ook verzoeker schrijft dat de betrokken medewerker in het gesprek desgevraagd had geantwoord dat hem niets bekend was van een eventueel funderingsonderzoek.

13. Nu verzoeker zich met zijn vraag heeft gewend tot een medewerker van een afdeling die niet verantwoordelijk was voor de aanpak van de funderingsproblematiek, en deze medewerker op dat moment waarschijnlijk nog niet op de hoogte was van de nieuwste ontwikkelingen op dat gebied, kan niet worden gezegd dat door de betrokken medewerker is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging is niet gegrond.

Onderzoek

Op 17 juni 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 26 mei 2005, van de heer J. te Haarlem, met een klacht over een gedraging van een medewerker van de gemeente Haarlem.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Haarlem, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reacties van betrokkenen gaven aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Klaagschrift van verzoeker van 20 februari 2005, inclusief bijlagen.
2. Beslissing van het college van burgemeester en wethouders van 22 april 2005.
3. Verzoekschrift van verzoeker van 26 mei 2005, aangevuld bij brief van 12 juni 2005.
4. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 27 september 2005.
5. Reactie van het college van burgemeester en wethouders van 14 oktober 2005, inclusief bijlagen.
6. Reactie van verzoeker op het verslag van bevindingen, ontvangen 26 januari 2006.
7. Reactie van het college van burgemeester en wethouders van 7 februari 2006 op het verslag van bevindingen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond